

Dün başladığımız 7Aralık seçimleri ve geleceğimiz ile ilgili yazımıza devam deyim istedinim...

7 Haziran seçimleri için halkın önüne çıkmış lidere bakınız... Hangisinin kalbi Ümmet için, tam bağımsızlık için atıyor? Ahmet Davutoğlu Hoca'nın kalbinin bu Ümmet için attığını biliyoruz. Zaten ona düşmanlıkları da bu yüzden... Bu Ümmet için kalbi atan başka bir parti lideri var mı ortada?... Ümmet onların hiç umurunda değil ne yazık ki...

Ekonomik istikrar siyasi istikrara dayanır. Bunun içindir ki; koalisyon dönemlerinde her konuda geliştirme ve tek parti iktidarında gelişme olduğu inkâr mümkün olmayan bir gerçektir. Son 13 yıl içinde Türkiye ekonomiden, dış politikaya, eğitimi, ulaşım ve haberleşmeye kadar her konuda son derece ilerlemiştir...

2002 öncesinde 5 cente muhtaç idik. AK Parti karıştlarının hedefi Türkiye'yi Yunanistan gibi mali, Mısır ve Ukrayna gibi kaosa sürüklemektir. Avrupa Birliği Yunanistan'ın kredi dilimine onay vermedi. Yunanistan Maliye Bakanı Varoufakis "Birkaç hafta içinde parasız kalabileceğimizi" açıkladı...

Bu ülkenin şerefini Erdoğan-Davutoğlu ikilisi dimdik ayakta tutuyor...

Bakınız çok açık yazıyorum, sevgili okuyucular; ülkeyi soymanın en kolay ve örtülü yolu koalisyon hükümetleri kurmağıdır!...

HAKİKATİN İŞİĞİNDE SÖZÜN ÖZÜ

**7 ARALIK SEÇİMLERİ
VE GELECEĞİMİZ,
BAŞKANLIK SİSTEMİ
TÜRKİYE'Yİ SAHA
KALDIRIR-2-**

İşmet ruşret@fotmail.com

İSMAİL MİSİRLİ MOLLAMEHMETOĞLU

Parlamentar sistemin yumuşak karnı koalisyon hükümetleridir. Bu sistemle idare edilip de koalisyonlardan çekmeyen ülke yok gibidir. En çok biz çektik; çünkü bizde, onlarda olmayan 'darbeler' vardı. Koalisyon hükümetinde bulunan her bir parti, elindeki devlet bankasının kaynaklarını kendi yandaşlarına peşkeş çekti. Sene sonu-bütçe dönemlerinde ise, mahut bataklar ilgili bankanın hanesine 'görev zararı' olarak kaydedildi.

Bu, şu demektir: Koalisyon partileri arasında paylaşılan devlet bankaları eliyle; bu aziz milletin her bir ferdimin karnı emildi...

Devlet bankaları ilk defa AK Parti hükümetleri dönemlerinde 'görev zararı' yazmayıp kara geçti.

Oy "un üzerinde oynanan "Oyunu" fark et Türkiye...

8 Haziran'da Türkiye'de yeni bir dönemin başlayacağı şüphesiz... Şüphesiz olan diğer bir husus da "kimin yeni Türkiye" sinin 7 Haziran'da onay

alacağı...

Oysa bu seçim bir de dış dünyası var...

ABD'nin öncülüğündeki dış dünya, bize şekil vermek, bizi istediği kalıba sokmak, başaramazsa kefen biçmek için epeydir çalışıyor...Erdoğan'ı devre dışı bırakmak için,her türlü hile ve tuzak kurmakta, ülkemizi iç ve dış düşmanlarımız yoluyla karıştırmaya satın aldığı yıllarca bizden sandığımız uşakları yoluyla amacına ulaşmaya çalışmaktadır...

Bunlar yetmeyince de, Türkiye'nin boynuna iç uşakları vasıtası ile her on yılda bir ihtilal yaftası astı. Sonunda, ülkenin temel dinamiği olan "İslamiyet" i ve dindarları" tümüyle çöktürmeden bu işin olmayacağı kanaatine vararak, 28 Şubat'ta o yönde son bir hamle daha yaptı...Dindar Müslümanları devre dışı bırakmak için her türlü baskı ve zulmü, dimine bağlı bu millete reva gördüler...

Bunun için "irtica paranoyasını" köleleştirilmiş, iç kuklalarının kamma enjekte ederek meydana sürdüler...

Libya'da, Mısır'da, Irak'ta, Suriye'de, Afganistan'da, Pakistan'da, Habeşistan'da, Nijerya'da, Yemen'de ve diğer İslam coğrafyasında aktarılan karnı hesabını soran olmayacak ve yapanların yanlarına kâr kalacaktır...

Oyle ya! 28 Şubat mezarlığına kefensiz defnedilen delikanlı artık "imdat" seslerini duymayacak. Yahudi mezalimine "One minute" diyerek direne-meyecek, Gazze'de aç susuz yavruların sesini du-

yurmak için Akdeniz'in serin sularına körpe bedenlerinden mukaddes kanlarını bırakan Furkanlar olmayacaktır.

Onlara göre, Muhammed'in (sav) muhabbet fedailerini bir bir yutmak için "Her Şey" tamamıdır. Fakat! Hesaba katmadıkları "Bir Şey" vardı. Başlı Everest kadar dik, kökleri magma kadar derin, alnı Mekke kadar ak, duyguları Medine kadar asil olan "Bir Şey".

28 Şubat'ta el birliği ile defnettikleri mevta, Bir Şeyle dirilip, ayağa kalkıvermişti.

"Bin yıllık habis hayaller" on yıl bile süremeden Bir Şey'in gücü ile hâk ile yeksan olmuştu.

Normal süresinde bir türlü alt edilemeyen, yüreklerde dal budak saran Bir Şey'i de yenmek için geriye son bir şans kalmıştı: 7 Haziran'da oynanacak uzatmalar. Bu safhada atılacak bir gol, her şeyi değiştirebilirdi.

Esasen bu "oy-unun" kazanılması için başkaca bir yol da görünmüyordu.

Ve bu gol'ün atılması kuralılar hiçe sayılarak, için her yol mübah sayıldı. Bir Şey'e hücum başladı. Bütün bunları niçin mi anlattım?

Mensubu bulunduğu "Yüce Birliği" sahip çıkmaman için, "oy-unun" farkına vararak "oy-una" alet olmaman için...

Ne demişler: Anlayana sıvrısinek saz, anlayana davul zurna az...Bilmem anlatabildim mi?... -Yarıda devam edeceğiz İnşallah...-